

**R. P. Georgii De Rhodes Avenionensis, È Societate Iesv,
Philosophia Peripatetica, Ad Veram Aristotelis Mentem**

Rhodes, Georges de

Lvgdvni, 1671

Prooemium ad vniuersam Philosophiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95638](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95638)

R. P. GEORGII
DE RHODES,
E SOCIETATE IESV,
PHILOSOPHIA
PERIPATETICA.

PROOEMIUM

AD VNIVERSAM PHILOSOPHIAM.

Ratio totius Operis, & partitio.

THEOLOGIAM Scholasticam dedi nuper duobus Tomis breuiter comprehensam; nunc Philosophiam vniuersam libris quatuor complecti molior. Illa Deum quætere, & agnoscere didicit ex principiis reuelatis, & lumine supernaturali; ista eundem omnium Authorem ex naturali ratione vt inuestiget, videt eum in speculo, in ænigmate contemplatur.

Magnum sanè Opus, & viribus meis impar, attingere tam sublimia, lustrare tam varia, scrutari tam profunda, tam abdita consecrari. *Magna enim sunt*, inquit Iob cap. 9.

& incomprehensibilia, & mirabilia sine numero, quæ facit magnus & excelsus Opifex, vt cognosci possit etiam naturaliter, & quodammodo attingi, aut etiam atrectari, vt habetur *Actorum* 17. Magna, inquam, & sublimia, quorum naturam, causas, & proprietates rimari nititur Metaphysica. Innumera sunt ad quæ Physica se extendit: profunda, & omnino abdita, quæ medicatur humanæ mentis acies discurrendo cum Dialectica. Denique obscurissima sunt quæ circa directionem morum de vitiis & virtutibus docet Ethica.

Ad hæc tanta, & tam difficilia explicanda, quis idoneus, nisi eum Deus suo lumine illustret, & per tam inuia manu ducat? Non denegabit tamen luminis sui radios æternum Lumen quærenti videre splendorem eius, & eum omnibus norum facere, amantibus ambulare in semitis veræ sapientiæ Filij sui vnigeniti. Nam hæc est infinita illa, & vera Philosophia, in cuius lumine ambulantes non tam linguâ, quam vitâ erudiri, non differimus solum magna, sed facimus, vt ait S. Paulinus ad Iouinum. Hæc est enim, inquit Nyssenus oratione catech. cap. 18. excelsa, & sublimis Philosophia, quam de celo ad nos attulit Deus homo, factis, non sermonibus, exercendam; quod in Theodosio Principe eruditissimo commendat meritò Nicephorus. *Factis*, inquit, exercere voluit Philosophiam.

R. P. de Rhodes curs. Philosoph.

A

Philoso

Philosophiæ nomen, definitio, & divisio.

Philosophia videlicet quam aggredimur, est Encyclopædia quædam, siue vniuersitas scientiarum omnium naturalium, quæ definitur, *Scientia quæ rerum omnium naturalium cognitionem tradit per proprias causas naturales*. Licet enim si spectetur vis ipsa hominis, quod impositum esse primum à Pytagora docet Clemens Alexandrinus *lib. 4. Stromatum*, Philosophia significet *amorem sapientiæ*, qui est habitus voluntatis; res tamen eo significata nomine non est aliud, quàm ipsamet sapientiæ, prout ambitu suo attingit Ens increatum, & creata omnia, prout naturali lumine cognosci possunt; lumen enim supernaturale Theologia sibi sola vindicat.

Habet enim vniuersalissima hæc scientia substans naturali lumini, & totum illud exhauriens, id est ad ea omnia se extendens, quæ attingi ab eo possunt; habet, inquam, quinque omnino partes; tres speculatiuas, duas practicas. Speculatiuæ sunt Metaphysica, quæ ipsius Entis essentiam & generales proprietates, resque ipsas à materia separatas subtilius inuestigat; Physicam & Mathematicam, quæ considerant altera passiones corporum, altera proportionem quantitatum. Practicæ sunt Logica & Ethica: illa operationes intellectus dirigit, vt discurrat sine periculo erroris; ista regulat voluntatis actus, vt viuat sine macula criminis.

Mihi totam hanc scientiam, demptâ Mathematicâ, tradere cupienti prima omnium occurreret, quæ postrema tradi solet communiter Metaphysica; quia illa prima omnino est Philosophia, non solum nomine aut dignitate, sed etiam necessitate; continet enim principia generalia scientiarum, cuius ignorantia incredibiles in aliis scientiis tradendis errores parit. Nesciunt enim omnino illam noui scioli, qui variis quibusdam & fallacibus nixi experienciis, bellum non verentur indicere Aristoteli. Pygmæos videre mihi sanè videor ausos Herculem aggredi, quos omnes magnus ille Gigas minimi digiti sui motione sternere humi potest, & in ventum spargere. Sed ne tamen Tyronibus terrorem afferat immutatio illa ordinis, principium mihi erit dicendi Rationalis Philosophia, quæ præcepta tradit rectè discurrendi. Mox Philosophia naturalis, quæ dicit corporum omnium naturas, & proprietates. Inde Philosophia moralis, quæ artem docet rectè viuendi. Postremò claudet agmen, quæ dux esse debuit, Metaphysica, generalissimum explicans conceptum entis, passiones, & diuisiones, ac demum in consideratione Intelligentiarum, & in primi Entis inquisitione totius Philosophiæ metas ponens.

PHILOSOPHIÆ PERIPATETICÆ LIBER PRIMVS.

PHILOSOPHIA RATIONALIS,

Siue Logica.

AD ORGANVM ARISTOTELIS.

PROLOGVS.

Logicæ dignitas & necessitas.

LEGANTER Philo *lib. de agricultura*, Philosophiam horto comparat, Physicam arboribus, Moralem fructibus, propter quos sunt arbores; Logicam sepi, quæ impedit ne in interiora irrepant errores, veluti feræ, quæ omnia fœdissimè depascantur. Merito igitur paradisum hunc amenissimum ingressurus, & Lectorem meum in eum introducturus, in hac primùm parte Philosophiæ tradenda immoror sine qua caligant omnes scientiæ, intellectus sola parturit monstra, & luce sua destitutus veritatem dum inquirat, non inuenit nisi dubia, & mendacia. Hæc est enim, vt rectè differit Augustinus *lib. 2. de ordine, cap. 13.* disciplina disciplinarum; hæc docet docere, hæc docet discere; in hac se ratio ipsa demonstrat, atque aperit qualis sit, quid velit, quid valeat; scilicet sola scientes facere non solum vult, sed etiam potest. Illa quam Clemens Alexan